

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skoleblad for Helsingør højere Almenskole.

Nr. 4

Lørdag den 21. December 1918

3. Aarg.

Til de danske Sønderjyder.

*Nu lysner det bag Kongeaa
ud over Slesvigs Vange,
det Haab, som Slægter bygged paa,
genfødtes nys i Aabenraa
i gamle danske Sange.*

*Hvor før det lød: Hold ud og taal!
der lyder det til Folket:*

*Syng Du kun frit dit Modersmaal,
som Digterne har tolket.*

*Og i de tusind danske Hjem,
hvorfra med stille Klage
de tunge Tanker søgte dem,
som aldrig kom tilbage,
der døved Sangen Savnets Røst,
der fødtes i hvert sorgfuldt Bryst
en Tro paa lyse Dage.*

*Hvor før I voved kun i Smug
at dyrke Jere Minder,
der vajer atter Korsets Dug
for danske Mænd og Kvinder. —*

*Et halvt Aarhundred har I lidt
for Sproget og for Flaget,
med stærke Viljer har I stridt,
men tabte aldrig Slaget.*

*Der lød et Suk fra Slesvigs Jord
til alle dem „der hjemme“:
Vi længes mod vor gamle Mor,
I maa os aldrig glemme. —
Nej, var vor Vilje end til veg,
det skal dog aldrig lyde,
at Danmarks Folk med Utak søg
den danske Sønderjyde.*

*I værned tro med Kærlighed
de tapre Heltes Grave,
som fandt i Paaskeslaget Fred
i Dødens store Have.
Paa hvert et lille Stykke Jord,
som rummer dyre Minder,
der plantedes et Blomsterstør
af sønderjyske Kvinder. —
Vi ved, hvad Ofre I har bragt
i lange, tunge Tider.
Men nu skal Retten gaa for Magt,
nu sejrer I omsider. —*

*En Tak, fordi I tro holdt Stand,
Jer Danmarks Ungdom skylder.
Velkommen til det gamle Land!
Det danske Folk Jer hylder! —*

Carl Langballe.

Julefred.

* * Der er en vis Forbindelse mellem Jul og Fred. Det ar derfor ogsaa mere end ogsindef ved Juletid, at man alle stærkest dette, at der var Julefred i Verden, at Krigens rasende Hæder sin uhyggelige Hefthighed. fire Aar lød det: Deter under sørgelige Forhold, vi holder Jul i Aar. — Nu kan vi atter aandre os for den Mare, der red Verden, og fejre Julen som en Fredens Tid, selv om dennes Fuldbyrkelse endnu ikke er aldeles officiel.

Hvor vil Julen ikke blive en Gæst i Aar, som den kom med Freden til den forpinte og trætte Jord, med Haab for de svage og Rettens Opfyldelse og Løfte om den nye, den store og forøttede Tid.

Vi staar ved Julen og Aarskiftet ved Overgangen til en ny Fase i saavel vort som hele Verdens Liv. Alle gamle Foromme og Skranker, som Menneskene var hildede i, og som æmmede for det frie Liv, brydes og styrtes i Grus; Forhold og Ting, der før havde Gyldighed, ramler sammen og forastes; Verden er blevet en smeltedigel, hvori alt hidtil betaaende er blandet og nu skal bestaa Prøven for Fremtidens Krav.

Fremtidens Krav er store; den vil fordrø Personligheder med Ansvarsfølelse og Offervillie. Den vil blive en rivende Strøm, hvor det gælder at kunne staa sig, ikke at drive villieløst med,

men alligevel følge den saa meget, at den ikke gaar fra en, saa man en skønne Dag staar der nok saa nydeligt tilbage for de andre og kan lægge Hænderne i Skødet, — da er det nemlig svært at indhente og komme med igen. Og der er intet ved at skulle følge efter.

Freden er nær. Men Freden er ikke det samme som Ro og Tilladelse til at gøre, hvad man selv vil, til at pleje sine behagelige og materielle Tilbøjeligheder. Nu kommer Kravet. Enten — eller. Vær med, eller sov væk. Beslutningen skal snart tages, nu vil der blive vejet og udfundet det, der har Berettigelse til at bestaa i den nye Verden; det bliver for sent for dem, der spiller i Øjeblikket og først vil „se Tiden an“; bag efter bliver der ingen Brug for ham. —

Lad os takke for Julen, som bragte Freden til den martrede Jord. Og lad i denne Tale være blandet en Forstaaelse af det Ansvar, der samtidig blev lagt paa os. — Men er det ikke ogsaa Forudsætninger til at leve et sandt, naturligt Liv, der kom til os? Det store Regnebrædt bliver gjort op, der gøres op med den Tid, der svandt, men samtidig aabnes Muligheden for Menneskehedens ideelle Tusindaarsrige.

Det kostede Blod og Liv at rense den løgn — og blaarfyldte Jord, det var en dyrebar Renselse, men den var ikke forgæves. Samtidig med at den dræbte de pilraadne og raffinerede Opstyltetheder, der var op-

stillet som gyldige, rev den med sig store Værdier, og berusede over endelig at have faaet Luft sammenstyrter nu de undertrykte ude omkring i Verden alt, hvad der kan minde om gammel Tid og Sæd. Der er saaledes ingen Udsigt til, at vi i Fremtiden kan faa nogen Pude i Ryggen, noget bag os; der maa arbejdes fra bar Bund, men alligevel i Forstaaelse af Fortidens Bud og med de kommende Slægter i Tanke. —

Vor Tids Slægtled er en Afslutning paa den Tid herhjemme, hvor man listede om paa Kattepoter for ikke at støde nogen, og en Indleder af den nye, ideelle Tid, som vil oprinde for den ganske Verden. Det vil kræve store Ofre. —

Vi har ikke mere nogen Grund til at være angst og bange for den store Knytneve, nu har ogsaa vi herhjemme Lov til at kræve, hvad ret og billigt er. Vort retfærdige Krav stunder mod sin Løsning, skønt det vel ikke vil gaa saa lige til alt sammen, — man faar heller ikke noget uden at give igen. Vi var et halvt Aarhundrede igennem Genstand for en varm og inderlig Kærlighed og Hengivenhed fra Sønderjydernes Side. De gav aldrig tabt i Kampen mod Overmagten for det, der var deres Ret og Tro. De blev adlet derved, Høvdinglefolket, nu skal de til at vække os her i Kongeriet, til at aabne vore søvnfyldte Øjne; de vil betyde nyt Blod og ny Kraft i det danske Folk; det kan være, at vi under deres Indflydelse

kan lære at opgive al den Æv og Kævl om latterlige, ubetydelige Ting, som præger vor Liv herhjemme, og staa samlet hele Nationen, som en fast tømret Enhed, parat til at tage imod og vove det store, — der hvor de evige og sande Værdier er at vinde.

— Det er ikke Digt, det er ikke Eventyr, det om Tidens store Krav, det er den hellige sande Virkelighed. Altfor sværmeriske og blide Sjæle vil maaske sige, at det er kynisk: men det er bare eet — det er stort.

Gud give, at det danske Folk som hidtil var skaanet i Opgøret, maa forstaa Fredens velsignede Klang, naar Juleklokkerne vil kime i Aar, og snart tidlig høre den Æggen, der er i Klokkernes Lyd, det Bud om at tage fat og vaagne af den magelige Tilværelse. Ellers kan det være, at vi paa Prøven Dag blev vejet — men fundet for let.

I Sønderjylland 1914.

En solklar Augustdag i 1914 nærmede vi os Flensborg By efter at have været en Tur ude paa Dybbøl og se hine berømte Banker, hvorpaa vores tapre Soldater kæmpede i 1864.

Naar vi blev tørstige paa Vejen, gik vi ind i Bondegaardene og bad om Vand at drikke, og næsten allevegne blev vi modtaget med stor Glæde. Nogle Steder taltes Tysk, men de fleste Steder dog Dansk, og hvor var vi ikke glade, naar dette var Tilfældet.

Men efterhaanden mærkede vi tydeligt, at vi nærmede os en By, hvor de

overvejende taltes Tysk. Overalt paa de Gaarde, hvor der var Sønderjyder, taltes der om den skrækkelige Krig som nu skulde hærgne blandt Menneskene, og de talte med Spænding om Sønderjyderne, som maaske vilde blive kaldt til Hæren samme Dag. I saa Tilfælde vilde man maaske aldrig se dem mere, og Tanken herom fik mangen Far og Mor til at græde. Men de vilde bære det med Taalmod. Hver ung Sønderjyde vilde sige til sin Far og Mor: „Hvis jeg falder, saa falder jeg ikke for Tyskland, men jeg falder for mit Land, for Sønderjyllands Jord“.

Efterhaanden som Dagene gik, var det, ligesom Solen overskyggedes og sank længere ned i Horizonten. Man talte ikke mere saa højt, lo ikke mere saa hjerteligt, ja endog Fuglene ligesom ølte Alvoren og dæmpede deres ellers saa muntre Sang. Bonden sang heller ikke mere, naar han var ude i Marken. Mødte to hinanden, var det altid: „Ved Du noget? Er der sket noget?“ For det meste kom et benægtende Svar. Aviser var der ingen af; man levede i et uvisse. Denne Stilhed var pinligt deprimerende. Ved enhver ikke helt almindelig Lyd for Folk sammen; den fik i denne Stilhed noget afskrækkende over sig.

Saa kom Lørdagen, og man var stadig i samme Spænding overalt. Vi stod efter Morgenkaffen ude paa Marken og talte med Bonden paa Gaarden, hvor vi havde overnattet. Alt var stille. Alt var tyttet. Pludselig hørte vi Toner i Luften. Lyden kom inde fra Byen — Kirkeklokkerne klemte —

Bonden drog et dybt, dybt Suk. Det var altsaa Mobiliseringsordren, der var kommet og nu blev bekendtgjort paa den Maade. Nu havde de ogsaa hørt Ringningen inde paa Gaarden, og de kom os i Møde allesammen, forfærdede over, hvad det betød, men Spændingen var udløst nu. Bonden havde 4 voksne Sønner. De skulde uopholdelig møde i Byen inden 24 Timer. Det var strengt for Forældrene, men de trøstede sig ved Sønnernes frejdige Ord: „Vi kæmper for Sønderjylland“.

Søndag Morgen oprandt med Solskin, men da var Stilheden brudt. Her saa man en grædende Moder tage Afsked med sin Søn. Aah, hvor hjerteskræende var ikke den Graad! Hvad var det og-

saa, hun sendte ham ud til? Han skulde kæmpe for en uretfærdig Sag! Hist stod en Fader lænet op til Havgærdet; ogsaa han skulde tage Afsked med sin Søn. Sorgen havde bøjet hans Hoved, og over de bævende Læber kom Hjertets inderste Røst: „Aah Gud, hvad skal dette blive til? Havde det blot været for Danmark“. Det var hans Ønske, som det var alles. Naar Sørgebudskabet kommer til en Fader om, at begge hans Sønner er døde paa Slagmarken, saa ønsker han det samme: „Havde det blot været for Danmark“.

Inde i Byen var et umaadeligt Røre. Foruden Klokkeeringen bidrog Hundrede af andre Ting til at frembringe et øredøvende Spetakel.

Man hørte kun Tysk om sig, og paa alle Gader var der tyske Soldater, der støjede og raabte: „Deutschland über alles“.

Paa det store Torv samledes de tilstrømmende Sønderjyder og fik Uniformer udleveret. Der var en „Raaben op“ af Numre paa Regimenter, Batailloner og Soldater. Inde i et stort Telt trak de Tøjet paa, og naar de saa var færdige, gik det straks af Sted under Kommando af en tysk Officer. Tænk, de skulde til Fronten. Det var, som de marcherede lige ud i en Afgrund! De dreves frem mod deres Vilje. De havde ingen Lyst til at slaas for disse Tyskere. Det var kun Tanken om deres kære Land og Hjem, der holdt dem oppe. Da de saa kom til Banegaarden, blev de stuvet ind i Vognene og dæmpede af Sted under Raabene fra de forsamlede Tyskere — af Sted til Fronten.

Ude paa Landet forblev alt stille. Men Fællesfølelsen voksede for hver Dag.

Det kunde man se paa Kirkebesøget, men navnlig dog i Hjemmene. Selv om de nu ikke mere sang ude, saa var Sangen dog ikke helt forstummet. Inden for Hjemmets Mure lød Sangen endnu, mere dæmpet, men ogsaa mere inderlig end før. Da samledes man om Aftenen efter endt Dagværk for med hinanden at synge Fædrelandssange.

Som et saadant af dæmpet Sang fyldt Hjem var det danske Sønderjylland under Verdenskrigens Rasen.

Clod —

Epidemistemninger.

„Hvor Marken bølged nys som Guld
Med Aks og Vipper bolde,
Der ser man nu kun sorten Muld
Og Stubbene de golde“.

Det var ved at se, at *Clod* var klippet, at disse Linier randt mig i Hu, og dermed var jeg straks sat i en sørgmodig og efteraarsagtig Stemning, som jeg ikke kunde komme ud af igen.

Jeg satte mig under Halvtaget og tænkte over Tilværelsen, og straks strømmede en Hær af triste Tanker ind over mig. Alt var saa sørgeligt; de fleste af mine kære Kammerater var spanske, og den lokale Folkestemning krævede, at Skolen blev lukket. Lærerne sagde, at skete det først, kunde der gaa baade en og to Maaneder, før den kom op igen, og hvad vilde Følgerne saa blive? Vi kunde maaske slet ikke blive Studenter til Sommer, men vilde først blive det engang til næste Jul og være nødt til at bestille Huerne af Kamelhaar og køre i Kane til Marianelund!

Da jeg kom hjem, plagede min Familie mig med Spørgsmaal, hvad der gjorde mig endnu mere gnaven, og min Tante spurgte mig, hvilken engelsk Udtale vi brugte paa Skolen. Jeg grundede længe for at finde et passende Svar til den gamle Dame og svarede endelig uden Betænkning: „Helsingørianer — Lond onerengelsk med jydsk Accent“. Naa, min efteraars-triste Gnavenhed viste sig hel-

digvis blot at være Begyndelsen til den Spanske, og jeg gik Seng og stod snart op igen og regnede de Opgaver, der fra Tid til anden kom Ordren om, og repeterede *alt*, hvad vi havde lært siden Sommerferien. —

Det var underligt at komme i Skole igen; Klasseværelserne var kolde og bakteriefrie, Eleverne virkelig lidt kede af den lange Ferie — undskyld, Lukketid — og Lærerne bekymrede og fordringsfulde.

Den eleganteste Klipping faas

SALON DU NORD

Strandborg - - Bramstræde

Juleudstillingen

er nu aabnet.

Vor Afdeling for Æskepost omfatter mange elegante og fiks

— Nyheder. —

Juletræsdynt i stort Udvalg,

— Julelys. —

Lædervarer, Portemonaier og

— Tegnebøger. —

Frimærker i Sæt og Frimærkealbum er udmærket egnede til

— Julegaver. —

Alle Julehæfter. — Mægtigt Udvalg i Bøger for Piger & Dreng

Knud Nielsens Efterfølger

Jens Møllers

BOG-, PAPIR- OG KUNSTHANDEL.

Tlf. 128 Helsingør. Tlf. 128

Alle Julehefter og Julebøger

Spec. FYLDEPENNE

: LÆDERVARER :

Fru Anna Bentzen

Musikinstitut

Stjernegade 14^a

Eline Andersen

Fotografisk Atelier

Telf. 60

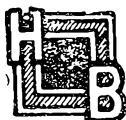
Telf. 60

≡ VIOLIN ≡

Undervisning gives.

LEO BRESON,

I. G. mn.

HANS

BOLT

Aktieselskab

HELSINGØR

Det var, som om hele Maskineriet var gaaet i Staa og trængte til at smøres, og Rektor gav det da ogsaa straks om Morgenen en god Dosis „amerikansk“ Olie, der skulde afføre den største Flid og den hurtigste, mest energiske Arbejdsmetode. Det virkede vældigt paa mig, og jeg gav mig straks til at tænke over Midler til at naa noget mere end sædvanlig ved det daglige Arbejde for at indhente det paa Grund af Sygdom forsømte.

Det lykkedes mig ogsaa at finde noget, som ganske vist kræver nogle statiske Operationer, men som nok kan lade sig udføre alligevel.

Mit Forslag gaar ud paa, at *Hr. Thomsen* altid bør undervise i Klasseværelser, der staar i Forbindelse med saa mange andre Klasser som muligt; naar han nemlig f. Eks. opholder sig paa første Sal og læser op paa sit energiske Fransk, høres hans velklingende Røst dels gennem Vægge og Døre i de tilstødende Værelser og dels gennem Varmerørene paa 2. Sal og i Stuen.

Saaledes kan man undervise 5 Klasser paa een Gang i Fransk; ganske vist retter de 4 af dem samtidig deres Opmærksomhedskoncentration mod Kulhydrater, Rationalismens Strømninger, Positiviteterne i det sjette Korstog eller Punkterne i syvende geometriske Sted, men der er jo som bekendt nogle, der kan to Ting paa een Gang.

For øvrigt frembyder det nye amerikanske System ogsaa

Vanskeligheder; hvordan skal man f. Eks. forene *Hr. Thomsens* æstetiske Ønske om, at man kalder 1958000 for „nittenhundrede og otte halvtresindstyvetusinde“ med Professorens Ønske om den amerikanske Hurtighed? Hvem skal man adlyde? Dog — jeg vil ikke gaa nærmere ind paa dette Samvittighedsproblem, da jeg er bange for at have trættet Lærerne med min lange Snak, og jeg beder derfor 999 — *Hr. Tomsen* maa undskylde — ni hundrede og halvfemsindstyve — *Hr. Professoren* maa undskylde — Gange om Forladelse.

Hip.

Juleaften i Ravnekrogen.

Der er mægtig Juletravlhed paa Loftet, det er nemlig Juleaftensdag. Juletræet er kommet og anbragt i „Salen“, efter at II. og III. i flere Dage har skændtes om, i hvilken Klasse det skulde staa (jfr. Striden om Uglen og Venus, da Søren og Onkel Ohland forlod Valpladsen med braadne Pander). Af pekuniære Hensyn, der kunde spares 3 Øre, har Fader Leisner diskuteret med sine Børn, hvorvidt man ikke i Stedet kunde bruge enten Clod eller Heilmann som Juletræ, — sidstnævnte kunde jo forsyne sig med Spanskrør som Grene. — Signe og Sigrid A. optræder, storfornøjet, som Skurekøner, medens Redaktørerne smæk-

MAGNUS NIELSEN

SKOTOJ

STENGADE 48

TELEFON 499

A. Brammer,

Stengade 14. — Helsingør. — Telefon 14.

1ste Kl. Kolonial-, Delikatesse-
& Vinhandel.

Husk altid

at købe

DANSK ARBEJDE,

naar det med Hensyn til Pris og Kvalitet staar paa Højde med det udenlandske.

Foreningen Dansk Arbejde,
Helsingør Afdeling.

ker Vinduer op for at faa anden Luft ind. Aksel udbryder, idet han glad ser til, at Arbejdet giver Glæde og Velsignelse, hvortil Heilmann med et realistisk Grin bemærker, at saa skulde han saa'gu hellere selv tage fat. — Lyngbye kommer pludselig farende med Eva ved Haanden og raaber hæst og mødig, om dog ingen Trediemand vil være med i Skolebalskomitéen; Løchte melder sig langt om længe, og dansende den toppede Høne hopper de rundt, men pludselig ser Løchte sig desværre, grundet paa Omstændighederne, nødt til at trække sig tilbage. — Rosens Armbaandsur vækker, og Ramberg farer af Sted; han siger blot, at han er „anderswo engagiert“, — man har jo heller ikke Fred, længere end ens Naboer vil! Henning er, selvfølgelig, med til at pynte Juletræet, Niels og Verner siger, at de kan „afholde“ sig derfra, medens Robert stille lusker af, han vil ind at rette Fejl i sin danske Stil for at faa 6 i Tysk. I Krogen laver Morten Ordførerspyt; for at Tænderne bedre skal løbe i Vand, er Gaasen stillet foran ham, — for 37. Gang siger Rosen: Mortens Gaas. — Da Heile tænder sin Bondemandspibe med Tobak, han underhaanden har tilegnet sig hos Kammerater, — han fører sin store Pibe med som „Seværdighed“, stopper den, men uden at tænde, — kommer Onkel farende og paastaar, at i de uskrevne Loves 3. Part, § 78, 6. Sætn. staar, at Tobaksrygning er forbudi, men han for-

mildes kendelig ved nede fra Pladsen at høre Raabet: Ned med Lyngbye; ja, han bliver endog saa henrykt derover, at han giver sig til at danse rundt med Streibig, som netop var ved at trække Søren efter Haaret.

Endelig gaar man til det med Gran saa smukt pyntede Bord; Lyngbye i Spidsen med Frk. Eva, — i samme Anledning har den unge Dame forøvrigt det meste af Eftermiddagen stukket Hovedet sammen med Astrid, „det er uforskammet“, var de Gloser, der flød over Tændernes renbørstede Gitter hos de to „mesdames“. I Spændingen over, hvem der skal have Mandelen, mærker man ikke Risen-grødens brændte Smag. Pludselig raaber Heilmann Hurra, hans Øjne straalere af Begejstring, han har faaet den; i Gaveerholder han i Pragtbind et større Værk: Salonradikalismens sidste Mohikaner. Mirjam bliver saa misundelig, at hun faar mørke Ringe om Øjnene, og ønsker sig hjem til Søborg, hvor, i en tænkt Parantes bemærket, Ellenhart befinder sig. — Gaasen kommer paa Bordet; Rosen smasker, og da en udbryder, at saadan Mad har Tyskerne vist ikke, farer Løchte brølende op og sladrer til Nisseonkel Ohland, at der er nogen, der gør Nar af Tyskland; denne Udtalelse er iblandet 14 Eder. Søren udvikler populært for Streibig, hvor megen Kulsyre, Rødkaalen indeholder (med 7. Dec. og imødegaaet af Leisner.) Kun een mangler i Festmaaltidet; det er Verner, der sidder

paa Trappen og læser Stenografi.

Man gaar „fra Borde“, tænder Røgelsesapparaterne og venter spændt paa Juletræet, som er ved at tændes. Døren slaaes op; næh — for et Syn! Benægtet med Gaver, indkøbt hos Annoncørerne! STRIKS, - af dem Henning og Ligemænd skaffer, — staar i overvældende Glans det udødelige Sprogtræ midt paa Gulvet. „Det gamle Pæretæ“, raaber Clod. (— Det er nu da snarere et *Ævletæ!*) „Om at tage Lærere ved Næsen“ er Titelen paa en af II. mn's Ordre forfattet Julesang til Melodi af: „Jeg er Havren“. Til den danser man om Træet, og Gaverne bliver uddelt i rigeligt Maal af den kære Glauks-Papegøje (Ohland). Det er mest Bøger. Der er „Optimistisk Sortseeri“ af Prof. Leisner til Aksel, „Marechal Pedersens efterladte spiritistiske Livsfilosofier“, som kommer paa rette Sted, gæt selv hvor! „Filistrøse Tanker udi Poesiens og Ideens Klædebon“ til Ekssekretæren, et Værk om „afdøde Georg Brandes“ til et af Red.'s Medlemmer, etc. i en uendelig Uendelighed. Endvidere er der Bøger som den landskendte Dr. von (glem det ikke!) Rosens Kogebogsaflægger: Beuf paa 17 Maader, en Bog paa indødt Fransk om at studere (en Række lidet varierede Forelæsninger), fede latinske Bøger o. s. v., o. s. v.

Henne ved Vinduet staar Ohland sammen med Lyngbye, som pludselig giver sig til at sukke og græde, lig en gæv

Haandboldspiller i I. G.; man spørger medynksomt om Grunden; han svarer blot, at der faldt et Stjernes kud, og at Ohland udtalte sit største Ønske. Derfor græder han; — hvad kan Ønsket have været?

Trætte og søvnige glider man efterhaanden over i den kedelige Tilstand, som er Søvnens Forløber, da der lyder tre Knald ude fra. Man springer op. Hvor er Heilmann? Han er borte, skulde det være hans Aand? O nej, han er ude hos Borring med Julegaver. Hvad kan det være? — Løsningen findes: Det er et Køretøj med Kusk i Amagerdragt, der holder derude for at hente II. G. mn. til en Køretur. —

En dybsindig Vrøvler.

Gymnasieballet.

Komiteen for dette Aars Gymnasiebal har faaet Rektors Tilladelse til at afholde dette *Lørdag den 11. Januar* paa Hotel Øresund og har sendt os en længere Meddelelse, hvoraf vi fremfører:

Til Ballet indbydes samtlige Elever i *Gymnasiet og Realklassen* med Damer og desuden tidligere Elever i disse Afdelinger. Det er en Selvfølge, at alle Skolens Lærere er særdeles velkomne, ligesom Rektor med Frue atter i Aar har lovet at være vore Værter.

Prisen er 6,50 Kr. for hvert Par og 4,25 Kr. for enkelte Del-

SKOLEBØRN

ekviperes godt og billigt
i Helsingør Frikolage
& Børne Udstyrsforretn.
Bjergegade 6
LOUISE ØRNTOFT
Telefon 617

A. J. Ohland. Telf. 244
GLARMESTER. Priv. 649

Stjernegade 10. :: Helsingør.
Grundlagt 1820.

Import af Spejlglas, Spejle, Bly-
mosaik, Indramning, Portrætram-
mer, Gardinstænger, Raderinger,
Gravure-Skulptur, Tapeter,
Rullegardiner.

H. ANDRESEN
Juveller og Guldsmed

Stengade 47

Telefon 532

Skoleuhre :: Tegnebestik

NIELS PETERSEN

Uhrmager & Guldsmed

Tlf. 356 :: Helsingør :: Tlf. 356

HELINGØR FOREDRAGS-
— FORENING. —

I Januar vil der bl. a. blive Fore-
drag af *Aage Meyer-Benedictsen*
og Prof. *Vilhelm Andersen*.

Medlemmer optages hos Læder-
handler Nielsen, Olaigade 40 eller
Sagfører Rendal.

Kontingent: 1 Kr. aarlig.

agere; for denne Betaling bydes
maa, først og fremmest, Ballet,
der efter Præsentationen Kl. 4^{3/4},
naar Rektor er kommet til Stede,
tager sin Begyndelse Klokken
5 prc. Efter at have dyrket
Dansen og gjort sine Bekendt-
skaber for Aftenen er der Fælles-
bord Kl. 7, hvor der, efter aller-
nyeste Bestemmelse,* serveres
en varm Ret „med Tilbehør“,
(dette vil, indskudt i Parenthes,
sige: et Rundstykke) o. s. v. —
Dansen fortsættes, kun afbrudt
af en Pause ved ni-Tiden, til
Kl. 12, — en Time vundet siden
forrige Aar; lad os haabe, at
vi næste Aar kan vedblive at
danse ogsaa ind i de „smaa
Timer“.

Indtegningen, der slutter Ons-
dag den 8. Jan. Kl. 2^{1/2}, mod-
tage af *Knud Lyngbye* i halv-
tolv- og halvet-Frikvarteret i
III. G. mn.'s Klasseværelse hver
Dag efter Juleferien, og Del-
tagerne afleverer 20 g Fransk-
brødsmerker, ligesom „man op-
giver sit (!) og sin Dames Navn“.
Gamle Elever indtegner sig
skriftligt hos Kn. Lyngbye, Ma-
rienlyst, Helsingør, (Tlf. 112
efter Kl. 3.) i Dagene mellem
Lørdag den 4. og Tirsdag den
7. Januar; Betaling og Brød-
kort vedlægges eller tilsendes
inden d. 10.

For at Ballet i det hele taget
skal blive til noget, maa mindst
50 Par tegne sig, hvorfor man
maa søge at skaffe saa mange
gamle Elever med som muligt.
Aflyses Ballet, slutter Medelelsen,
— vi haaber, at dette er en
Frygt uden Grund, — vil derom
nærmere opslaaes i Porten senest
den 9.

Sløjdsave

Sløjdhøvle

Sløjdjern

Udskæringssave

Savblade

Udskæringstræ

Stort Udvalg hos

VIGGO SEIDENFADEN

Stengade 61

HELSINGØR

H. DAHM NIELSEN

Cigarforretningen

„Strandborg“

P. P. Nørregaard

Bogbinderi — Papirhandel

Stengade, ligefor St. Annagade

Telf. 259

Telf. 259

— Og i tre Uger vil der snakkes om „de lyserøde“ og om Papillotterne, og den langsommelige Tid vil være fyldt af glad Spænding og Længsel efter den store Dag, da Kjolen og Haaret og det altsammen skal komme til sin fulde Ret.

*) Denne er revideret. I Stedet serveres en varm Drik, kaldet Kaffe, og Brød.

Vi har faaet tilsendt

Lommebog for Skoleelever 1919,

som vi kun kan anbefale paa det bedste. Den indeholder, — ja, det vilde næsten være lettere at sige, hvad der *ikke* findes i den. De unge Pige-hjertes kan tilfredsstille deres Vidtrang om de gæve Filmshelte, og Drengene kan læse om unge Helte, skønne Filmsdivaer o. m. m. Foruden denne mere fornøjelige Del findes som de foregaaende Aar Meddelelser om de forsk. Ungdomskorps, matematiske Formler, Dagbog, Spilleregler, Danmarkskort og en Fortegnelse over „lumske Ord“, — denne synes os dog at være lidt vel vilkaarlig. — Kort og godt: en praktisk lille Bog, der kun afviger fra sine 12 andre Aargange ved at være godt suppleret. Blot en god Afvigelse.

* * *

Brevkasse.

Sprut. De forsøger i Deres indsendte Indlæg at være saglig;

ikke desto mindre tyder dette — allermildest talt — ikke paa nogen just moden Forstaaelse af Spørgsmaalet. Papirkurven!

Red.

*

A. G. Det er saa sandt og saa rigtigt, det De skriver, men hvor meget det end glæder os at modtage Bidrag fra I. G., kan vi dog ikke optage det. Det har nemlig slet ingen Interesse, vel? En Gentagelse af — — (De vil sikkert selv forstaa, hvad vi mener.) Forsøg nok en Gang!

Red.

Rejseminder fra Verdens- krigens Udbrud.

(Fortsat)

Mennesker, der var ganske fremmede for hinanden, rakte med Taarer i Øjnene hinanden Haanden for ligesom at besegle det Løfte, som hver især aflagde for sig selv. Koncertprogrammet var forlængst gaaet i Stykker. Nu fulgte den ene Fædrelands-sang efter den anden. Dirigenten var utrættelig i at efterkomme alle Opfordringer. „Heil dir im Siegeskranz“ maatte gentages i det uendelige, mens røde bengalske Blus tændtes oppe bag Orkestret og sendte sit flakkende Flammeskær ud over den larmende Sal. En mere pompøs Ouverture til de følgende Dages Begivenheder kunde vist ikke tænkes.

Fortsættes.

Alle JULEBØGER og de
sidste NYE BØGER findes
i stort Udvalg

Skoleelevernes Lommebog
— anbefales —

Ebba Strømbergs

Bog-, Papir- & Musikhandel.
Stengade 56. — Tlf. 332.

Helsingørs hvide Flip

ved C. Manley Madsen
Bjerggade 3 Telefon 417

Største Udvalg i

Herre Lingeri : Under-
beklædning

Hatte : Stokke : Handsker m. m.

RUDOLF JØRGENSEN

Fotografisk Atelier

„Holgerhus“ — Helsingør
— Telefon 346 —

CHOKOLADE, KONFEKT,
— DROPS —

„AROMA“
STJERNEGADE 8

* JULEGAVER *

FOTOGRAFIAPPARATER

KODAKS & BROWNINGS

FRA 9 KR.

KAI HØITE

FOTOGRAFISK HANDELSH.
STENGADE 48

Husk Helsingørs billigste

Cycleforretning

Bindingsværkshuset

Stengade 20.

Averter i „Striks“!

EINER OLSENS

Materialhandel

Stengade 58 Telefon 2
HELSINGØR.

Nordisk Tandpleje Forsikring A-S

Linnésgade 24, København
Telefon Central 982

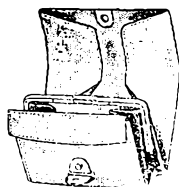
===== BODELSEN OG VEJBY-NIELSEN. =====

MAGASIN DU NORD.

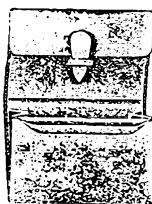
Kufferter og Tasker
fra ca. 5,00 til 75,00 Kr.

Største Lager og Udvalg af
— Lædervarer —
fabrikeret af ægte Skindsorter.

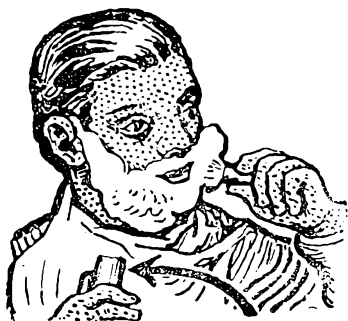
Portemonæer

Herre og Dame
fra 0,50 til 25,00 Kr.

Seddelbøger

fra 1,50 til 40,00 Kr.

Barbermaskiner m.
buet Blad

:: Gillette Blade ::

prima forsølvet
4,50 Kr.

Alt

i Barberartikler

Dametasker

fra 2,50 til 60,00 Kr.

Albums for Amatørfotografer, Lommeknive, Perletasker, Postkort-
Albums, Fotografi-Albums og Juleklokker.

ROBERT SCHULTZ

Glas, Porcelæn & Køkkenudstyr

Stjernegade 4

HELSINGØR

Telefon 409

„STRIKS“ udgives af H. G. mn.

Redaktører: ERIK RAMBERG og SVEN TILLGE-RASMUSSEN.

Regnskabsfører: ERIK LEISNER.

Trykt i L. H. Andersens Bogtrykkeri, Helsingør